

Sygn. akt I C 739/11

POSTANOWIENIE

Dnia 27 listopada 2013 r.

Sąd Okręgowy w Lublinie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Piotr Jakubiec

Protokolant: Małgorzata Siuda

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 27 listopada 2013 r. w L.

sprawy z powództwa J. A.

przeciwko Ubezpieczeniowemu Funduszowi Gwarancyjnemu w W. i Polskiemu Biuru Ubezpieczycieli Komunikacyjnych w W.

o zapłatę

postanawia :

1. umorzyć postępowanie w stosunku do Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego w W.;
2. nie obciążać powoda kosztami procesu w stosunku do pozwanego Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego w W..

Sygn. akt I C 739/11

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 5 września 2011 r. powód J. A. domagał się zasądzenia na jego rzecz od pozwanego Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego zadośćuczynienia, odszkodowania i renty oraz ustalenia odpowiedzialności pozwanego za ewentualne przyszłe następstwa zdarzenia wskazanego w pozwie. Legitymację bierną w procesie powód uzasadniał faktem, że sprawca zdarzenia, który wyrządził mu szkodę nie miał zawartej umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, wobec czego za wyrządzoną szkodę i krzywdę odpowiada pozwany Fundusz.

Pozwany w odpowiedzi na pozew nie uznawał powództwa zarzucając, że powództwo jest przedwczesne, bowiem powód nie zgłosił szkody i nie przeprowadzono postępowania likwidacyjnego.

W piśmie procesowym z dnia 31 stycznia 2012 r. powód podał dane sprawcy wypadku, w którego wyniku doznał szkody i wskazał, że posiadacz samoistny pojazdu, którym kierował sprawca nie był ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej.

Pozwany w piśmie procesowym z dnia 29 maja 2012 r. wniósł o zawiadomienie sprawcy wypadku o toczącym się procesie.

W dniu 19 czerwca 2012 r. K. W. został zawiadomiony o toczącym się procesie i nie zgłosił swego udziału.

W piśmie procesowym z dnia 22 kwietnia 2013 r. pozwany Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny w W. wniósł o wezwanie do udziału w sprawie w charakterze pozwanego Polskiego Biura Ubezpieczycieli Komunikacyjnych.

Pozwany wyjaśnił, że w postępowaniu likwidacyjnym ustalił, że samochód, którym w chwili wypadku poruszał się sprawca był zarejestrowany na terytorium Wielkiej Brytanii.

Powód w piśmie procesowym z dnia 15 maja 2013 r. oświadczył, że wniosek o dopozwanie pozostawia do uznania sądu, nie wyraża zgody na zmianę pozwanego, zaś na wypadek uwzględnienia wniosku wniósł o odstąpienie od obciążenia go kosztami procesu z uwagi na trudną sytuację majątkową.

Postanowieniem z dnia 17 lipca 2013 r. Sąd wezwał do udziału w sprawie w charakterze pozwanego Polskie Biuro Ubezpieczycieli Komunikacyjnych.

W dniu 12 sierpnia 2013 r. Polskie Biuro Ubezpieczycieli Komunikacyjnych złożyło odpowiedź na pozew, uzupełnioną pismem procesowym z dnia 22 sierpnia 2013 r., w których nie kwestionowało swej legitymacji biernej.

Na rozprawie w dniu 27 listopada 2013 r. powód początkowo popierał powództwo w stosunku do obu pozwanych, jednak po wyraźnym przyznaniu przez pozwanego Polskie Biuro Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, że ponosi co do zasady odpowiedzialność za wskazanego przez powoda sprawcę wypadku drogowego oświadczył, że cofa pozew w stosunku do Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego.

Pozwany Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny wyraził zgodę na cofnięcie pozwu w stosunku do niego, zgłosił wniosek o zasądzenie kosztów procesu.

Sąd nie znalazł żadnych podstaw do stwierdzenia, że cofnięcie pozwu jest w okolicznościach sprawy sprzeczne z prawem, zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa, co zgodnie z art. 203 § 4 kpc może być przyczyną uznania tej czynności za niedopuszczalną. Cofnięcie pozwu nastąpiło za zgodą pozwanego, zatem było świetle art. 203 § 1 kpc dopuszczalne w każdym stanie sprawy – do wydania wyroku. Dlatego też na podstawie art. 355 § 1 kpc Sąd postanowił o umorzeniu postępowania.

Z uwagi na fakt, że postanowienie o umorzeniu postępowania kończy proces pomiędzy powodem a pozwanym, w stosunku do którego postępowanie umorzono, należało zgodnie z art. 108 § 1 kpc orzec o kosztach procesu.

Powód, który cofnął pozew co do zasady przegrał proces, Sąd jednak uznał za zasadne zastosować przy orzekaniu o kosztach procesu wyjątkową regulację zawartą w art. 102 kpc, zgodnie z którym w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. Sąd uznał, że zasada odpowiedzialności za wynik procesu wyrażona w art. 98 kpc winna ustąpić zasadzie słuszności z uwagi na szczególne okoliczności dotyczące osoby powoda, ale także charakter sprawy. Jak wynika z oświadczenia o stanie rodzinnym i majątku, powód jest osobą ubogą, a nadto doznał poważnych uszkodzeń ciała, co wpłynęło istotnie na jego sytuację osobistą.

Sąd miał na względzie fakt, że przyczyną cofnięcia pozwu była niewłaściwa ocena powoda co do legitymacji biernej, powód wytoczył powództwo przeciwko osobie prawnej, co do której sam ostatecznie uznał, że nie ponosi odpowiedzialności za zobowiązanie objęte pozwem. Powyższe, przy uwzględnieniu, że powoda od początku procesu reprezentował radca prawny mogłoby uzasadniać obciążenie kosztami procesu strony powodowej pomimo jej trudnej sytuacji osobistej i majątkowej, nie można jednak nie zauważyć, że także pozwany Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny, który jest profesjonalnym podmiotem uczestniczącym w obrocie prawnym związanym z ubezpieczeniami komunikacyjnymi na wielką skalę i korzystającym na podobną skalę z profesjonalnej obsługi prawnej, nie zbadał swej legitymacji w procesie i nie ustalił przez wiele miesięcy, czy sprawca szkody był ubezpieczony, czy też nie. W ocenie Sądu obie strony mogły bez większych trudności uzyskać informację co do pojazdu, który brał udział w opisanym w pozwie zdarzeniu, przy czym dla strony pozwanej nie powinno to nastęrczać najmniejszych trudności. Powyższe pozwala stwierdzić, że fakt, że proces toczył się długo z udziałem nielegitymowanego biernie podmiotu obciąża obie strony, co ma znaczenie przy ocenie istnienia podstaw do obciążenia którejkolwiek ze stron kosztami procesu.

Zważywszy nadto na fakt, że po stronie pozwanej występował Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny Sąd uznał, porównując sytuację majątkową stron, że obciążenie powoda dodatkowo kosztami zastępstwa procesowego pozwanego stanowiłoby naruszenie wskazanej wyżej zasady słuszności.

Z tych też względów i w oparciu o powołane przepisy Sąd postanowił jak w sentencji.